

Това е угодно и самому Богу, който ни повелява да се укланяме отъ зла, и да сотвориме благо, да спражмиме миръ, и по пияшь добродѣтели да ходиме. Да почишаме Царя, който е помазаникъ Божій: и да се покоряваме на власть ша, защото е уреждена отъ Бога, и шова е истинна мудростъ която заслужува всека похвала.

На конецъ ще се увѣриме, какъ мудролюбивый Царь ще приведе всичкише науки въ совершенства, защото подражава сось голема ревностъ на дѣла Французовъ.

Треба убо да се пошрудиме прелюбезнии Болгаре и Родолубцы, за да садержиме за всегда такогo повѣреніе на благородныше души, капо да обрашмиме на себе вниманіешо и на всичкише просвѣщенны народы, коишо са возможны да понесашъ шягошыше наши, и помогнашъ ни сось славо и дѣло, да разпроспраниме вѣжешваша ни на славаша Божія, и чешъ премилаго своего оше чештва, здравшвуйше.

Въ Цариградѣ, 15 Юліа 1844.

Списатель.